

PICTAVIVM *Potiers.*

PICTAVIVM partim in agris Armoricis olim dictis qui sunt in Celtis, partim in Aquitania situm est, dividiturque in superiorem & inferiorem: superiorem vocant, quae Orientem respicit ad Turones usque & Biturges; Inferiorem, quae versus occasum in Oceanum Aquitanicum vergit. Ameride contingit Santones, Angolesmenses & Lemouices; Britanni & Andegauenses sunt illi à Septentrione proximi. Incolas Ptolomæus & Plinius Pictones appellant, Cæsar & Strabo Pictones, per iin prima syllaba, Ammianus Marcellinus Pictuos nominat. Quidam à Pictis ipsorum etymologiam deruant, sed fabulosum putatur, Pictonum enim quam Pictorum nomen vetustius esse ex Clasficiis scriptoribus liquet. Locum ubi Pictauium urbs erecta si perscrutatus fueris, vix ullum in Aquitania reperies vel amoeniorem vel commodiorem, vbi tot magnificis ædificiorum structuris veneranda, prudentissimorum incorrupto Senatorum ordine conspicienda, florentissimo simul ac honestissimo rerum publicarum ac priuatarum statu nobilitata resplendet, ut etiam Ecclesia metropolitana, D. Petri, Castellum, Palatum cū vetustioribus aliquot monumentis, Vnde facile colligi poterit, nouum Pictauium tempore Romanorum restauratum fuisse, non auctem post, cum Dagoberto, ut fama est, demolitum esset ob odium aliquot in Gubernatorem Aquitaniæ (suum in Adolescentia Praeceptorem) conceptum, Veteris Pictauij mentionem facit Adon Aquitaniæ Archiepiscopus in Chronicis suis, pag. 6. his verbis, Hugenothi templum Pictauij deuastarū. Riulus etiam quidam & murmuré blandiore delectat, & aspectu pulchriore totum locum exornat, Principis porro Curiae sedes illic est, regiturque manu Præsidis & duorum Vicariorum quorum unus in Ciuitibus, alter in Criminalibus causis cognoscit, Proprium habet Inquisitorem, duodecim Consiliarios & Custodem priuilegiorum antiquissimæ suæ vniuersitatis, cuius nomine ac flore per totam Europam celebris fertur. Ad quam Curiam omnes alii Iuridicatus ac tribunalia pertinent, Priuilegiorum quoque eiusdem locutelam suscipit. Academia autem hæc toto orbe celebris anno Christi 1431. fundata est, regnante in Francia Carolo 7. confirmata etiam & priuilegiata varijs Pontificum Bullis, Neque olim vniuersitas vspici proferri potuisse, ubi tanto labore ac solertia genus omne studiorum traderetur, ubi purissima maiore cum fructu Theologia doceretur, ubi facultas Medica, ubi Iurisprudentia feruentiore cultu tractarentur, & sic omnia, ut nihil in linguarum nobilissimarum cognitione, artibusque & optimis disciplinis desiderari potuerit. Missam facio frequentissimi quo nullum liberalius erectum gymnasij disciplinam. Prætermittit tot saluberrima veræ pietatis studia quæ cum alibi aut omnino squalida iaceant, aut penitus nulla sint ibi non solum feruenter excoluntur, sed etiam adamata in pretio habentur maximo præsertim cum sanis doctrinis colluceant omnia, nec vlla penitus nequitiarū illectamenta subrepant; sed ubique probissima societas & confortia sancta, quæ ipsa indossabile Catholicæ religionis vinculum solidis adeo atque adamantinis constrinxit nexibus nullo ut modo conuelli violarique queant.

Medio circiter milliari Pictauio in itinere quod Auaricum Biturigum ducit, in via regia, admodum ingens saxum, forma quadratum, quinque lapidibus fulcitum spectatur, in quatuordecim circiter pedum latitudinem assurgens. Plerique viatores solent illi memoræ caussanomen insculpere. De hoc lapide multi multa suplicantur, quæ quoniam solis conjecturis nituntur esse certa dici non potest, in primis, quomodo, quae ex causa & à quibus illuc aliundè translatum fuerit. Multitamen verum esse putant aquarum eluvionibus terra detectum emersisse, & raritatis caussa ab incolis sursum erectum, de quo hi versus extant, Hiperbolici.

Hic lapis ingentem superat grauitate Colossum
Ponderis, & grandi sidera mole petit.